

които се отцѣпихъ отъ Православна-та Черкова, та сжстави хъ собственъ жжртвенникъ и собственно племенно сонмище, сирѣчь преждеизвжржени-тѣ и преждеотлжчени-тѣ Иларионъ, нѣкогашний Макариополски, Панаретъ, нѣкогашний Филиппополски, Иларионъ, нѣкогашний Ловечски, Антимъ, нѣкогашний Видински, и вече преждеизвжржени-тѣ Доротей, прѣди малко Срѣдецки, Генадий, прѣди малко Велесски, и безсвещеннически ржкоположени-тѣ владици, свещенници и дякони, както и всички-тѣ ония, които единомислжтъ, сждѣйствуважтъ и се сжобщаважтъ съ тѣхъ, па и ония, които приемятъ за силни и законни безсвещеннически-тѣ имъ благословения и свещеннодѣйствия, биле тѣ духовни или свѣтски, провжзгласяваме за *схизматици* и за чужди отъ Православна-та Черкова“ (69). Подиръ провжзгласяване то на бжлгаре-тѣ за схизматици, гржцка-та патриархия назначи нѣколко владици, знажщи бжлгарския езикъ, за нѣкои бжлгарски епархии, ала никой отъ тѣхъ не отиде на мѣстоназначение-то си, защото правителство-то не имъ издаде берати. Надлежний министръ казалъ на патриарха, че правителство-то не припознава схизма-та и че, за да издаде искани-тѣ берати, трѣбва да му се подаджтъ молби отъ населения-та на епархии тѣ, за които сж назначени. И така патриархия-та не можя да испрати владици въ бжлгарски епархии.

По слѣдствие на патриаршеско-то опредѣление отъ 16-й Септемврия, отъ своя стжрна и бжлгарска-та екзархия испрати окржжно писмо до всички-тѣ бжлгарски епархии, съ което, като обесняваше противозаконни-тѣ постжпки на патриархията, сжвѣтваше бжлгарския народъ да пази вѣра-та си и да се не бои отъ несправедливи-тѣ преслѣдвания на патриархия-та. Това писмо се прочете и въ бжлгарския храмъ у Цариградъ. На 18-й Октомврия 1872 год. бжлгарский

(69) Тая постжпка на патриархия-та, като че бѣше сѣтнина, като че бѣше предизвикана отъ една статия на Тодоръ Икономовъ (нѣкогашний униатски дяконъ) подъ заглавие „Една стжпка напредъ“, обнародвана прѣди два-три мѣсеци въ списание-то *Читалище*. Въ тая статия се изказваше мисжль да се направжтъ нѣкои измѣнения въ вѣра-та или въ нѣкои преживѣле вече врѣме-то си черковни наредби, така што да се основе една „бжлгарска вѣра“, сжобразна съ духа на врѣме-то. Почти повечето млади бѣхъ послѣдователи на тая мисжль; ала тогава, въ яда си кжмъ гржцка-та патриархия, никой не помислюваше, че ако стане такава нѣщо, бжлгарский народъ ще се разпожкса и, слѣдователно, патриархия-та пакъ ще спечели. При всичко, че такава мисжль не можѣше да се осжществи, да се тури въ дѣйствие, екзархия-та побжрва да се произнесе противъ казанна-та статия.